

19013 20 2012

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
ПОСЛ.БР. 4П1 бр. 1848/12
Дана, 21.12.2012. године
Нови Београд
Булевар Михајла Пупина бр. 16

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ и то судија Вера Николић - Кујовић, као судија појединац, у парници из радног односа тужиље [REDACTED] из Београда, ул. [REDACTED] бр. 10, чији је пуномоћник Миша Петровски, адвокат из Београда, ул. Тадеуша Кошћушка б. 36/13, против туженог ДОМ ЗДРАВЉА [REDACTED] из Новог Београда, ул. [REDACTED] бр. 30, ради исплате јубиларне награде, након одржане усмене, главне и јавне расправе, у присуству пуномоћника тужиље и у одсуству уредно позваног туженог, на рочишту одржаном дана 21.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиље, па се ОБАВЕЗУЈЕ тужени ДОМ ЗДРАВЉА "НОВИ БЕОГРАД" да тужиљи СТАНОЈЕВИЋ АНЂЕЛКИ из Београда, на име неисплаћене јубиларне награде за 30 година рада, исплати износ од 76.747,30 динара са законском затезном каматом према Закону о висини стопе затезне камате, почев од 01.12.2010. године, па до коначне исплате, а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 36.880,00 динара, а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Образложење

Тужиља је тужбом поднетом дана 23.05.2012. године тражила да суд обавезе туженог да тужиљи на име неисплаћене јубиларне награде за 30 година рада, исплати износ од 76.747,30 динара са законском затезном каматом према Закону о висини стопе затезне камате, почев од 01.12.2010. године, па до коначне исплате, а све у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

Тужиља је опредељено тражила трошкове поступка.

Тужени је у одговору на тужбу од 04.07.2012. године, оспорио тужбу и тужбени захтев у целисти. Такође, тужени је истакао приговор недостатка пасивне легитимације.

Трошкове поступка тужени је тражио.

Међу странкама је неспорно да је тужиља радник код туженог у Служби за стоматолошку здравствену заштиту и да је остварила 30 година радног стажа.

Суд је у доказном поступку извео доказе и то читањем: Уговора о раду бр. 1453-1 од 01.11.2011. године; Радне књижице тужиље рег.бр. 16870; Списка радника туженог за исплату јубиларне награде у 2010. години; Спискова запослених којима је исплаћена јубиларна награда у 2009., 2010. и 2011. години; Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија ("Сл. Гласник РС", бр. 36/2010).

Суд је у смислу чл. 8 ЗПП-а ценио све изведене доказе, појединачно и њиховој међусобној вези, па је свестраном оценом свих доказа, нашао да је тужбени захтев тужиље основан.

Читањем Уговора о раду бр. 1453-1 од 01.11.2011. године, утврђено је да је истим тужиља засновала радни однос на неодређено време код туженог за обављање послова стоматолошке сестре у Служби за стоматолошку здравствену заштиту; да је чл. 14 предвиђено да запосени и Дом здравља прихватају сва права и одговорности утврђене законом, општим актом и овим Уговором; чл. 16 да се на права, обавезе и одговорности, која нису утврђена овим Уговором, примењују одговарајуће одредбе Закона и општег акта Дома здравља.

Читањем фотокопије Радне књижице тужиље рег.бр. 16870, утврђено је да је тужиља радни однос засновала 15.01.1979. године.

Читањем Списка радника туженог за исплату јубиларне награде у 2010. години, утврђено је да се на истом, под редним бројем 17 налази и име и презиме овде тужиље Станојевић Анђелке, са остварених 30 година радног стажа и правом на исплату 85.239,00 динара бруто накнаде за јубиларну награду.

Читањем Спискова запослених којима је исплаћена јубиларна награда у 2009., 2010. и 2011. години, утврђено је да се на истима не налази име и презиме овде тужиље Станојевић Анђелке.

Читањем Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија ("Сл. Гласник РС", бр. 36/2010), утврђено је да је одредбом чл. 107 ст. 4 тач. 3 прописано је да је послодавац дужан да запосленом исплати јубиларну награду у износу од једне и по просечне плате у привреди у Републици Србији за 30 година рада проведених у радном односу.

Суд је у доказном поступку утврдио да је тужиља радник код туженог у Служби за стоматолошку здравствену заштиту, да је остварила 30 година радног стажа, те да је по том основу стекла право на исплату јубиларне награде у висини од 76.747,30 динара; да је тужени исплатио јубиларне награде свим запосленима код туженог, осим запосленима у Служби за стоматолошку здравствену заштиту; да тужени до закључења главне расправе није доставио доказ да је измирио дуг према тужиљи по наведеном основу.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, те одредбу чл. 107 ст. 4 тач. 3 Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија ("Сл. Гласник РС", бр. 36/2010), као и чињеницу да тужени није спорио опредељени износ на име јубиларне награде, као ни доспелост исте, то је суд донео одлуку као у ставу I изреке пресуде.

Суд је ценио приговор недостатка пасивне легитимације, истакнут од стране туженог, али налази да је исти неоснован, обзиром на да је одредбом чл. 107 ст. 4 напред наведеног Посебног КУ прописано да је послодавац дужан да запосленом исплати јубиларну награду, а како је у конкретном случају послодавац овде тужени, то је истанути приговор без утицаја на другачију одлуку суда.

Суд је, такође, ценио и наводе туженог да је чл. 15 Закона о буџету РС за 2010. годину забрањена исплата јубиларних награда за 2010. годину, када је тужиља и стекла то право, али налази да су исти неосновани, обзиром на чињеницу да је чл. 6 Закона о изменама и допунама Закона о буџету РС за 2011. годину утврђено да ће се у 2011. години обрачунати и исплатити јубиларне награде за запослене у здравственим установама који су испунили условеза остваривање овог права у 2009. и 2010. години.

Приликом доношења одлуке суд је имао у виду и све остале доказе и наводе парничних странака, али их посебно не образлаже, налазећи да код утврђеног чињеничног стања и заузетог правног становишта исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке суда у овој правној ствари.

Одлуку о трошковима парничног поступка суд је донео применом одредбе чл. 149 и чл.150 ЗПП-а, а истом су обухваћени нужни издаци које је тужиља имала за вођење предметне парнице, те је тужиљи досудио трошкове поступка у укупном износу од 36.880,00 динара и то: на име састава 2 образложена поднеска износ од 12.000,00 динара, на име приступа и заступања на 2 одржана рочишта износ од 15.000,00 динара, на име таксе на тужбу износ од 4.940,00 динара, на име таксе на пресуду износ од 4.940,00 динара, све по АТ и ТТ.

Имајући у виду успех странака у спору, суд је применом наведених одредаба ЗПП-а одбио захтев туженог за накнаду трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕТА - СУДИЈА,
Бера Ђакољич Кривојић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Апелационом суду у Београду у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака исте а преко овог суда.